

(ב) בתחילת כל חודש, עד ליום החמישה עשר בו, יגיש ספק גז למנהל דוח שערך במתכונת שהורה עליה המנהל, ושאושר בידי רואה חשבון, ובו פרטים אלה לגבי החודש שחלף:

- (1) כמות הגז אשר הזמין מכל אחד מבתי הזיקוק;
 - (2) כמות הגז אשר קיבל מכל אחד מבתי הזיקוק;
 - (3) כמויות הגז שמכר לכל אחד מספקי הגז האחרים;
 - (4) כמויות הגז שרכש מכל אחד מספקי הגז האחרים;
 - (5) כמויות הגז אשר סיפק לכל צרכניו לסוגיהם, לפי דרישת המנהל.
12. בית זיקוק או ספק גז, לפי העניין, העושה אחד מאלה דינו – קנס כאמור בסעיף עונשין 61(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז–1977:
- (1) מוכר גז למי שאינו ספק גז, בניגוד לתקנה 2;
 - (2) מספק גז בניגוד לתקנה 9(א);
 - (3) אינו מדווח למנהל לפי תקנה 11.
13. תקנות הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה) (מכירת גז על ידי יצרני גז), ביטול התשס"ו–2006 – בטלות.
14. (א) תחילתן של תקנות אלה ביום ט"ו בטבת התש"ע (1 בינואר 2010).
(ב) דוחות ראשונים לפי תקנה 11 יוגשו למנהל עד יום כ"ט בטבת התש"ע (15 בינואר 2010).

י' בטבת התש"ע (27 בדצמבר 2009)

עוזי לנדאו

(חמ 2182–3)

שר התשתיות הלאומיות

⁴ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

⁵ ק"ת התשס"ו, עמ' 695.

תקנות מס הכנסה (שווי השימוש ברכב) (תיקון), התש"ע–2009

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 2(2)(ב) ו-243 לפקודת מס הכנסה¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. במקום תקנה 1 לתקנות מס הכנסה (שווי השימוש ברכב), התשמ"ז–1987² (להלן – החלפת תקנה התקנות העיקריות), יבוא:

"הגדרות 1. בתקנות אלה –

"המחיר הממוצע" – סך כל המחירים לצרכן, לפי מחירון היבואן
התקף בכל אחד מימי שנת הרישום לראשונה, מחולק ב־365
או במספר הימים שחלפו מיום רישום הדגם לראשונה עד סוף
שנת המס, לפי העניין;

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

² ק"ת התשמ"ז, עמ' 336; התשס"ה, עמ' 568; התשס"ח, עמ' 283.

"המחיר המקורי" – מחיר הרכב לצרכן של רכב ראשון מדגם ביום רישומו לראשונה או ב־1 בינואר בשנת הרישום, המאוחר מבין השניים;

"המחיר המשוער" – המחיר המקורי של דגם הרכב כשהוא מוכפל ביחס השערים;

"המחיר המתואם לצרכן" –

(1) בשנת רישומו של הרכב לראשונה – המחיר המקורי;

(2) החל בשנת המס העוקבת לשנת הרישום של הרכב לראשונה – התוצאה המתקבלת מהכפלת יחס המדדים בסכום המתקבל מחיבור המחיר המקורי והפרש ההתאמה, ובלבד שאם הפרש ההתאמה שהוא מחולק במחיר המקורי נמוך בערכו המוחלט מ־1%, יוכפל יחס המדדים במחיר המקורי בלבד;

והכל לא יותר מסכום של 450,000 שקלים חדשים;

"הפרש ההתאמה" – הנמוך בין שני אלה:

(1) התוצאה המתקבלת מהפחתת המחיר המשוער מהמחיר הממוצע, ואם התוצאה המתקבלת נמוכה מאפס – אפס;

(2) התוצאה המתקבלת מהפחתת המחיר המקורי מהמחיר הממוצע;

"יחס המדדים" – המדד הידוע ביום 1 בינואר של כל שנת מס, מחולק במדד הידוע ביום 1 בינואר בשנת רישומו של הרכב לראשונה;

"יחס השערים" – שער החליפין הממוצע של מטבע היבוא של דגם הרכב בשנת רישומו של הרכב לראשונה, מחולק בשער החליפין הידוע ב־1 בינואר של שנת הרישום האמורה, אך לא פחות מ־1;

"מחיר הרכב לצרכן" – כל אחד מאלה, לפי העניין:

(1) מחיר לפי מחירון היבואן, לרבות כל האבזרים והמכלולים שהתקין יצרן הרכב בתהליך הייצור כחבילה בסיסית, ולרבות אבזרי חובה על פי דין גם אם הם מותקנים בארץ ותוספות כמפורט להלן גם כשאינן חלק מהחבילה הבסיסית: חלון בגג, כריות אוויר, מערכת לשמירת יציבות הרכב, תיבת הילוכים אוטומטית, מזגן אוויר, הגה כוח ומערכת ABS, וכולל מס ערך מוסף כמשמעותו בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן – מע"מ), ולמעט מחירי מבצע והנחות;

(2) אם הוא רכב ביבוא אישי שאין לו יבוא מסחרי מקביל – ערך הרכב שנקבע לצורך המכס, בתוספת המכס, מס קנייה ומע"מ שיש לשלם בעת ייבואו או שהיה צריך לשלם אלמלא נקבעו פטורים והפחתות, ובתוספת פחת שימוש;

"מטבע יבוא" – סוג המטבע שבו שולמה לספק הרכב התמורה;

"פחת שימוש" – שיעור של 1% לכל חודש מהמועד שבו נרשם הרכב לראשונה לתנועה בדרכים במדינת חוץ עד ייבואו לישראל;
 "רכב" – כהגדרתו בתקנות מס הכנסה (ניכוי הוצאות רכב),
 התשנ"ה-1995.³

2. בתקנה 2 לתקנות העיקריות, במקום תקנת משנה (א) יבוא:

תיקון תקנה 2

"(א) השווי לכל חודש של השימוש ברכב, למעט אופנוע כאמור בתקנת משנה (ב), שהועמד לרשות העובד, היא התוצאה המתקבלת מהכפלת המחיר המתואם לצרכן של הרכב בשיעור שווי השימוש, שהוא מעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים: לעניין תקנת משנה זו –

"המחיר המשוקלל בשנת 2010" – סיכום התוצאה המתקבלת מהכפלת המחיר המקורי של כל דגם רכב שסיווגו M1 או N1, כאמור בתקנה 271א(ד) לתקנות התעבורה במספר כלי הרכב מאותו דגם שנרשמו לראשונה בתקופה שמיים ט"ו בטבת התש"ע (1 בינואר 2010) עד יום כ"ב בתשרי התשע"א (30 בספטמבר 2010), שהוא מחולק בסך כל כלי הרכב שסיווגם כאמור שנרשמו לראשונה בתקופה האמורה;

"שיעור שווי השימוש" – אחד מאלה, לפי העניין:

(1) אם המחיר המשוקלל בשנת 2010 אינו עולה על 123,000 שקלים חדשים – 2.6%;

(2) אם המחיר המשוקלל בשנת 2010, כשהוא מוכפל במדד המחירים לצרכן של חודש נובמבר 2008 ומחולק במדד המחירים לצרכן של חודש נובמבר 2009, עולה על 123,000 שקלים חדשים ואינו עולה על 124,000 שקלים חדשים – 2.58%;

(3) אם המחיר המשוקלל בשנת 2010, כשהוא מוכפל במדד המחירים לצרכן של חודש נובמבר 2008 ומחולק במדד המחירים לצרכן של חודש נובמבר 2009, עולה על 124,000 שקלים חדשים ואינו עולה על 125,000 שקלים חדשים – 2.56%;

(4) אם המחיר המשוקלל בשנת 2010, כשהוא מוכפל במדד המחירים לצרכן של חודש נובמבר 2008 ומחולק במדד המחירים לצרכן של חודש נובמבר 2009, עולה על 125,000 שקלים חדשים ואינו עולה על 126,000 שקלים חדשים – 2.54%;

(5) אם המחיר המשוקלל בשנת 2010, כשהוא מוכפל במדד המחירים לצרכן של חודש נובמבר 2008 ומחולק במדד המחירים לצרכן של חודש נובמבר 2009, עולה על 126,000 שקלים חדשים ואינו עולה על 127,000 שקלים חדשים – 2.52%;

(6) אם המחיר המשוקלל בשנת 2010, כשהוא מוכפל במדד המחירים לצרכן של חודש נובמבר 2008 ומחולק במדד המחירים לצרכן של חודש נובמבר 2009, עולה על 127,000 שקלים חדשים ואינו עולה על 135,000 שקלים חדשים – 2.50%;

³ ק"ת התשנ"ה, עמ' 586.

(7) אם המחיר המשוקלל בשנת 2010, כשהוא מוכפל במדד המחירים לצרכן של חודש נובמבר 2008 ומחולק במדד המחירים לצרכן של חודש נובמבר 2009, עולה על 135,000 שקלים חדשים ואינו עולה על 136,000 שקלים חדשים – 2.48%;

(8) אם המחיר המשוקלל בשנת 2010, כשהוא מוכפל במדד המחירים לצרכן של חודש נובמבר 2008 ומחולק במדד המחירים לצרכן של חודש נובמבר 2009, עולה על 136,000 שקלים חדשים ואינו עולה על 137,000 שקלים חדשים – 2.46%;

(9) אם המחיר המשוקלל בשנת 2010, כשהוא מוכפל במדד המחירים לצרכן של חודש נובמבר 2008 ומחולק במדד המחירים לצרכן של חודש נובמבר 2009, עולה על 137,000 שקלים חדשים ואינו עולה על 138,000 שקלים חדשים – 2.44%;

(10) אם המחיר המשוקלל בשנת 2010, כשהוא מוכפל במדד המחירים לצרכן של חודש נובמבר 2008 ומחולק במדד המחירים לצרכן של חודש נובמבר 2009, עולה על 138,000 שקלים חדשים – 2.43%.

3. תיקון תקנה 3 בתקנה 3 לתקנות העיקריות –

(1) בתקנת משנה (א), במקום "שבתקנה 2(ב)" יבוא "שבתקנות 1 ו-2(ב)" והמילה "ושבתוספת" – תימחק;

(2) במקום תקנת משנה (ב) יבוא:

"(ב) כל סכום שתואם כאמור בתקנת משנה (א), יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים."

4. ביטול התוספת התוספת לתקנות העיקריות – בטלה.

5. (א) תחילתן של תקנות אלה ביום ט"ו בטבת התש"ע (1 בינואר 2010) (להלן – יום התחילה), והן יחולו על עובד שהועמד לרשותו רכב שנרשם לראשונה ביום התחילה או אחריו.

(ב) התקנות העיקריות, כנוסחן לפני תיקון בתקנות אלה, ימשיכו לחול על עובד שהועמד לרשותו רכב שנרשם לראשונה לפני יום התחילה, ובלבד שבשנות המס 2010 עד 2014, יקראו לגבי עובד שהועמד לרשותו רכב שסיווגו M1 או N1, כאמור בתקנה 271א(ד) לתקנות התעבורה, שצוין ברישיון הרכב שלו כרכב משולב מנוע (hybrid), את הסכומים הנקובים בתוספת לתקנות העיקריות בהפחתת 500 שקלים חדשים.

(ג) לענין תקנה 3, יראו את הסכום הנקוב בהגדרה "המחיר המתואם לצרכן" שבתקנה 1 כניסוחה בתקנות אלה, כאילו תואם לאחרונה ביום ה' בטבת התשס"ט (1 בינואר 2009).

6. (א) בשנת המס 2010 יראו את תקנה 2 כתיקונה בתקנות אלה כאילו בתקנת משנה (א), במקום "בשיעור שווי השימוש" בא אחד מאלה:

(1) "2.04%" – לגבי רכב שהמחיר המקורי שלו אינו עולה על 130,000 שקלים חדשים;

(2) "2.48%" – לגבי רכב שהמחיר המקורי שלו עולה על 130,000 שקלים חדשים.

(ב) נוסף על האמור בתקנת משנה (א), בשנות המס 2010 עד 2014, יקראו לגבי עובד שהועמד לרשותו רכב שסיווגו M1 או N1, כאמור בתקנה 271א(ד) לתקנות התעבורה,

שצוין ברישיון הרכב שלו כרכב משולב מנוע (hybrid), את תקנה 2 (א) לתקנות העיקריות כתיקונה בתקנות אלה, כאילו בסופה בא "בהפחתת 500 שקלים חדשים."

ד' בטבת התש"ע (24 בדצמבר 2009)

יובל שטייניץ
שר האוצר

(חמ 999-3)

תקנות התקשורת (בזק ושידורים) (פרטי בקשה לרישיון מיוחד) (תיקון), התש"ע-2009

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 4(ג) ו-59 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982,¹ אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 4 לתקנות התקשורת (בזק ושידורים) (פרטי בקשה לרישיון מיוחד), התשס"ד – תיקון תקנה 4 2004² (להלן – התקנות העיקריות), אחרי תקנת משנה (ב) יבוא:

"(ג) מבקש יהיה פטור ממסירת פרטים ומידע לפי סעיף 18 בסימן ג' בפרק ב' בטופס, ולפי פרק ג' בטופס, אם הוכיח, להנחת דעתו של המנהל, כי למבקש הועברה כלל פעילותו של בעל רישיון מיוחד בתחום אספקת שירותי הבזק לפי הרישיון המיוחד, לרבות נכסי הרישיון, וכי בכוונת המבקש לפעול להעברת עיקר עובדי בעל הרישיון המיוחד בתחום האמור אל המבקש; לעניין זה, "נכסי הרישיון" – הנכסים הדרושים להבטחת המשך אספקתם של שירותי בזק לפי הרישיון המיוחד בהיקף ובמתכונת שבהם ניתנו השירותים בעת הגשת הבקשה."

2. תחולתן של תקנות אלה גם על בקשה כהגדרתה בתקנה 1 לתקנות העיקריות שהוגשה תחילה ערב תחילתן של תקנות אלה ולא ניתן לגביה עדיין רישיון לפי התקנות העיקריות.

י"ב בטבת התש"ע (29 בדצמבר 2009)

משה כחלון
שר התקשורת

(חמ 2372-3)

¹ ס"ח התשמ"ב, עמ' 218.

² ק"ת התשס"ד, עמ' 250.

תקנות התקשורת (בזק ושידורים) (הליכים ותנאים לקבלת רישיון כללי למתן שירותי בזק בין-לאומיים) (תיקון), התש"ע-2009

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 4 ו-59 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982,¹ אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 2 לתקנות התקשורת (בזק ושידורים) (הליכים ותנאים לקבלת רישיון כללי למתן שירותי בזק בין-לאומיים), התשס"ד-2004² (להלן – התקנות העיקריות), אחרי תקנת משנה (ב) יבוא:

"(ג) על אף האמור בתקנות משנה (א) ו-(ב), ובתקנות 15(ג) ו-18, רשאי השר לפטור מבקש ממסירת מידע הנדרש בנוהל, כולו או חלקו, אם נוכח כי למבקש הועברה כלל פעילותו של מב"ל בתחום אספקת שירותי בזק בין-לאומיים, לרבות נכסי רישיון המב"ל, וכי בכוונת המבקש לפעול להעברת עיקר עובדי המב"ל בתחום האמור אל המבקש, ובלבד שהמבקש יפרט בבקשתו את המידע הנדרש לפי סעיפים 1(1), 1(4) ו-2 בפרק א'

¹ ס"ח התשמ"ב, עמ' 218.

² ק"ת התשס"ד, עמ' 402; התשס"ז, עמ' 411.